

> 200 zł 2011 r. - Ułan II Rzeczypospolitej - Historia jazdy polskiej

200 zł 2011 r. - Ułan II Rzeczypospolitej - Historia jazdy polskiej

200 zł 2011 r. - Ułan II Rzeczypospolitej - Historia jazdy polskiej

Producent : NBP - monety kolekcjonerskie

200 zł 2011 r. - Ułan II Rzeczypospolitej - Historia jazdy polskiej

Nominał: 200 zł

Próba (stop): Au 900

Wymiary: Ø 27,00 mm

Masa: 15,5 g

Stempel: lustrzany

Szacowana wielkość emisji: 5.000

Data wejścia do obiegu: 15 lipca 2011

Stan: menniczy (L)

Złota moneta kolekcjonerska o nominale 200 zł wyemitowana przez NBP w ramach serii „Historia jazdy polskiej”.

Uwaga! Moneta wraz z certyfikatem w oryginalnym etui NBP. Fotografia monety ma charakter poglądowy i ogólny, może więc odbiegać np. kolorystycznie od oryginału. Szczegóły dotyczące stanu zachowania znajdują się w opisie monety.

W 1918 r. w odrodzonym państwie polskim, w tworzonej właśnie Wojsku Polskim powołano pułki ułanów, zachowując rogatywkę oraz lance. Podobne jednostki istniały też w armii Hallera oraz armii powstania wielkopolskiego. Oprócz pułków ułanów, wywodzących się z jednostek polskich utworzonych w Rosji, kawalerii wielkopolskiej lub nowo formowanych już w Polsce, utworzono trzy pułki szwoleżerów, wywodzące się z jazdy Legionów Polskich oraz 10 pułków strzelców konnych, nazywanych początkowo też dragonami, utworzonych głównie z jednostek armii polskiej we Francji. Te trzy formacje kawalerii różniły się jedynie tradycjami i elementami umundurowania; najliczniejsze były pułki ułanów, którym to mianem mylnie i w uproszczeniu określa się czasami całą polską kawalerię przedwojenną. Wszystkie te formacje kawalerii używały karabinków, szabel i lanc. Pułki kawalerii polskiej walczyły o odradzające się państwo polskie w latach 1918-1921. Ułani 14 pułku kawalerii rozstrzygnęły trzydniową bitwę z armią ukraińską pod Jazłowcem 13 lipca 1919. Ułani oraz szwoleżerowie drugiej dywizji jazdy płk. Juliusza Rómmla byli głównymi aktorami ostatniej wielkiej bitwy kawalerii w historii wojskowości pod Komarowem, gdzie pokonali 2 dywizje słynnej z dzielności oraz okrucieństw „Konarmii” (1 Armia Konna) Siemiona Budionnego 31 sierpnia 1920.

Przed II wojną światową w Wojsku Polskim istniało 27 pułków ułanów, 10 pułków strzelców konnych i 3 pułki szwoleżerów. W kampanii wrześniowej, wbrew obiegowym opiniom oddziały te nie szarżowały samobójczo na niemieckie czołgi, lecz stanowiły całkiem skuteczne siły, które potrafiły się szybko przemieszczać, oskrzydlać przeciwnika i często lepiej sobie radzić w chaosie walk niż oddziały piechoty. Regulamin działań kawalerii przewidywał jako podstawowy rodzaj walki walkę pieszo, podobnie jak piechota z wykorzystaniem karabinków i broni maszynowej, a jedynie przemieszczanie się konno, niemniej jednak dochodziło do kilku przypadków szarż konnych przeciw piechocie wroga, przynoszących na ogół dobre rezultaty. We wrześniu 1939 ułani szarżowali pod Krojantami, Kałuszynem, Maliszewem, Wólką Węgłową, Krasnobrodem i Lubaczowem.

Podczas dalszych walk II wojny światowej, w Wojsku Polskim na Zachodzie nadal funkcjonowały oddziały nazywane tradycyjnie ułanami, lecz na ogół będące już oddziałami pancernymi, używającymi

> 200 zł 2011 r. - Ułan II Rzeczypospolitej - Historia jazdy polskiej

200 zł 2011 r. - Ułan II Rzeczypospolitej - Historia jazdy polskiej

czołgów lub samochodów pancernych i jedynie odwołującymi się do tradycji kawaleryjskich. Jedynie Pułk Ułanów Karpackich w początkowym okresie swojego istnienia w latach 1940-1941 używał koni, lecz nie brał na nich udziału w walkach. W okupowanym przez Niemcy oraz Sowieców kraju pierwszym oddziałem partyzanckim był oddział mjr. Henryka Dobrzańskiego – Hubala, działający do śmierci dowódcy wiosną 1940. Oddziały kawalerii używane były na małą skalę jedynie w partyzantce prowadzonej głównie przez Armię Krajową. Praktyczne znaczenie tego rodzaju oddziałów wraz z rozwojem techniki wojskowej stopniowo jednak malało. Mimo to, w 1943 w nowo formowanym Ludowym Wojsku Polskim utworzono trzy konne pułki ułanów, które walczyły na terenie Polski i Niemiec w składzie 1 Warszawskiej Samodzielnej Brygady Kawalerii.

Po zakończeniu Drugiej wojny światowej, rząd komunistyczny Bieruta nakazał rozwiązanie wszystkich pułków kawalerii w 1949 r., przerywając tym samym naszą tradycję ułańską oraz kawaleryjską. Jednym z rezultatów tej decyzji było załamanie się polskiego jeździectwa (wyjątek to złoty medal olimpijski legionisty Kowalczyka w Moskwie 1980).

Dopiero po upadku PRL oraz stopniowym odradzaniu się polskich tradycji ułańsko-kawaleryjskich od początku lat 90. różne jednostki Wojska Polskiego, czy to pancerne, czy zmechanizowane oraz aeromobilne, zaczęły wracać do tradycji nazewniczej pułków ułańskich. Powstałe w 1996 r. Stowarzyszenie Szwadron Jazdy RP doprowadziło do powołania w 2000 r. Szwadronu Kawalerii Wojska Polskiego kontynuującego tradycje ułańskie w mundurze oraz uzbrojeniu. Rozwijają się też stowarzyszenia skupiające pasjonatów kawalerii takie jak Stowarzyszenie Miłośników Barwy i Tradycji 11 Pułku Ułanów Legionowych im. Edwarda Rydza Śmigłego – Marszałka Polski lub Szwadron Niepołomice w barwach 8 Pułku Ułanów Księcia Józefa Poniatowskiego.

(wg Wikipedii)

Cena : 0,00 zł Brutto (0,00 zł Netto)

Dostępność: Produkt dostępny w naszym sklepie od 31 stycznia 2011